

havde forkastet fire af *Petra Petersen* (DK) stillede ændringsforslag, der gik ud på følgende:

1. Statstilskuddet til anerkendte vuggestuer og børnehaver med fuldt tilskud forhøjes fra 40 pct. til 50 pct. af de årlige med institutionens drift forbundne, af arbejds- og socialministeren godkendte udgifter.

2. De offentlige tilskud til driften af sådanne institutioner beregnes og udredes kvartalsvis i stedet for årsvis.

3. Skærpelse af kontrollen med oprettelse og drift af ikke anerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg. Forslaget herom tilsigtede, efter hvad forslagsstilleren anførte, at give den pågældende bestemmelse „den ordlyd og mening, som lå i den“, da den tidligere socialminister Strøm fremsatte lovforslaget.

4. Bestående institutioner af denne art skal inden 1. april 1952 (i stedet for som foreslået 1953) søge arbejds- og socialministerens tilladelse til fortsat drift.

Hvad loven går ud på, er i store træk følgende:

Ved *institutioner for forebyggende børneforsorg*, d. v. s. børnehaver, vuggestuer, fritidshjem og fritidsklubber m. v., opretholdes i det store og hele den hidtidige tilskudsordning, hvorefter der normalt ydes *40 pct. af driftsudgifterne fra staten og 30 pct. fra vedkommende kommune*. Der er dog foretaget den ændring, at tilskuddet fra det offentlige til fritidsvirksomheder, der driftsmæssigt har haft særlig vanskeligt ved at klare sig under den hidtidige udvikling, forhøjes således, at staten afholder 45 pct. og kommunerne 35 pct. af driftsudgifterne.

Endvidere gøres det til en *pligt for kommunerne* at yde ordinært driftstilskud til institutioner for forebyggende børneforsorg.

Med hensyn til *støtte, opretholdelse og forbedring af forebyggende institutioner* opretholdes de hidtil gældende regler, dog således at den praksis vedrørende samspillet mellem forsorgsloven og boligstøttelovens regler, der har udviklet sig i de senere år, nu lovfæstes, idet det udtrykkeligt i loven kræves, at der, inden der kan ydes støtte eller lån efter forsorgsloven,